

DJURGÅRDAREN

N:o 7 1921

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING**
 Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER**
 Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra**
 Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik)

13:e årgången

VÄRVNING.

Det var ju klart, att våra unga, lovande idrottsmän inte skulle få vara i fred, så snart ögonen föll på dem.

Ty det värvas i klubbarna.

Varom följande bär nog så karaktäristiskt vittne, omtalat som exempel, trots att det inte rör oss.

En löpare har i år på mellandistanserna dykt upp med meteorliknande glans, och slagit en idrottsvärld med häpnad.

Representerande en landsortsförening men ock medlem av en förening i Stockholm, tillfrågades han av en ledande själ i en av de större allm. idrottsföreningarna i Stockholm, om inte denna förening kunde få enrollera även honom bland sina medlemmar. Men svaret blev nej. Vilket var hederligt svarat.

I ilskan över detta nej — som bort vara hälsosamt — gick denne ledan-

de själ till en av de ledande i den klubb, som i Stockholm har nöjet hysa löparen inom sig, och beklagade sig över värvare och meddelade, att "någon" varit på löparen att gå in i en annan klubb. Så att man skulle ha ögonen öppna.

Det är så att man kan bli flat. Först lockar han och sedan bluffar han idel omsorg. Och så protesteras det t. o. m. i skrift, mot benämningen värvarklubb. Oanständigt fräckt.

Nu var det emellertid meningen att säga våra pojkar ett par ord:

Värven icke och låten Eder icke värvas!

Låt inte dessa klubbar, som själva icke ha kraft att börja från början, skörda segrar på vad andra klubbar uppfostrat. Låt icke ett fagert löfte bli avgörande för Eder vidare idrottsliga uppfostran. Håll på den

förening, som fostrat upp Eder och håll fast vid den. Och avvisa med ett karlanej dessa värvares lock och hänsynslösa åsidosättande av andra föreningar.

Och värva inte heller själva. Den som är intresserad av Djurgården han kommer dit förr eller senare ändå. Och ingen blir djurgårdare, som inte har känslan för Djurgården i hjärtat. Ingen blir djurgårdare på grund av övertalning.

Nej, håll fast vid detta, låt varje främling sköta sitt och klara de egna angelägenheterna själva.

Det ser ut som om Djurgårdens medlemmar skulle trivas med att vara djurgårdare. Det har inte hänt under dessa år allt för ofta att en medlem lämnat oss. Må det vara så i fortsättningen.

Ala.

ALLMÄN IDROTT.

Den gångna delen av säsongen har för våra belackare inom och utom föreningen visat, att Djurgårdens allm. idrott hunnit ur det dödvatten vari den seglat under en följd av år. Efter en lyckad terränglöparsäsong följde "Dagbladets" stora framgång. Vår framgång var kanske ej så synbar på prislistorna men att vi ej skulle lyckas placera oss bland de främsta denna gång var förutsättningen från vilken vi utgingo. Framgången var organisatorisk. Nittio djurgårdare i en allm. idrottstävling, jag vågar beteckna detta som en enastående företeelse i vår förenings historia. Desto mer glädjande är att denna framgång vunnits vid "Dagbladet", en tävling vars betydelse för vårt lands idrott knappast kan överskattas.

Denna vår första stora framgång har följts av andra. Knappast någon tävling har hållits i Stockholm utan "Djurgården" varit representerat. Även om våra idrottsmän ej lyckats placera sig bland de allra främste, så ha de dock tillvunnit "Djurgårdens" allm. idrott smickrande uppmärksamhet och omdömen, såsom i hög grad ägande framtiden för sig.

Redan vid Ringens tävlingar 20 och 22 juni vunno våra representanter i Marathonloppet —distriktsmästerskapet en enastående vacker seger i det både första och andra pris hemfördes av djurgårdare: Wåhlin och Eriksson. Att Wåhlin tillhör landets bästa kilometerslukare veta vi ju, men att vi i unge Eriksson äger mannen som en gång kan uppta Rulles fallne mantel var nog för de flesta en glädjande överraskning. Det var även vid dessa tävlingar, som Svedelius gjorde sitt synnerligen goda lopp å en engelsk mil, tid 4,44, vilket jag miss-tänker är nytt klubbrekord, även å 800 meter nådde han god tid 2.05.2, om ock han ej lyckades placera sig i den hårda konkurrensen. Nilsson deltog på 5,000 m. och placerade sig som 6 på tiden 16.35.

Efter Ringens tävlingar följde juniormästerskapen på en för Djurgården synnerligen olämplig tid, enär flere av våra bästa voro bortresta. De som här nådde placeringar voro D. Vilensky 4 på 100 m. och N. Nilsson 2 på 5,000.

Nästa gång vi kunde notera en mera betydande framgång var vid Södermalms tävlingar, där vårt lag i sta-

**FÖRENINGSMÄSTER-
SKAPEN**

äro redan påbörjade och fortsätta för september enligt följande program.

Fred. ⁹/₉ 400 m. sen. och jun.
Sönd. ¹¹/₉ stavhopp och spjutkastning, sen. och jun.
Tisd. ¹³/₉ 10.000 m. sen.
Lördag ¹⁷/₉ tiokamp (sen.)
Söndag ¹⁸/₉ " " "
Tisd. ²⁰/₉ häck 110 m. sen. o. jun.
Fredag ²³/₉ trestegshopp, sen. och jun.
Sönd. ²⁵/₉ femkamp, sen o. jun.

fett 3,000 m. i äkta djurgårdsväder lyckades placera sig 3 efter Götas båda uppvisningslag och överlägset slående bl. a. M. P.

Även söndagen 31 juli blev en stor dag för våra allm. idrottsmän. Denna dag lyckades Wåhlin tillkämpa sig andraplaceringen i Svenska mästerskapet i Marathon efter fenomenet Kinn. Våra övriga bättre mannar besökte samma dag Västerås, en resa, som hos alla deltagarna kvarlämnade det angenämaste minne. Beträffande resultatet åtnöjer jag mig med att återge Idrottsbladets sympatiska referat:

"Djurgården hade en ung trupp i elden, som visade, att den gamla ärekrönta föreningen arbetar på rätta sättet med sina ungdomar. Wilensky vann 100 på 11.8, Svedelius blev trea på 1,500, Nilsson 4 på 5,000 och Åsberg 6 på 3,000 samt föreningens lag trea i stafetten på 1,000 m., en handsbredd efter tvåan. Det lovar gott för Djurgården."

Har således den gångna delen av säsongen gått i framgångens tecken, så må vi betänka att framgång förpliktar. Ovan stjärnkult och rekordraseri skola vi fortsätta på den inslagna vägen till ny ära och nya framgångar. Sker detta så torde den dag icke vara alltför avlägsen, då "Djurgården" än en gång lyckats samla en trupp fria idrottsmän i stånd att föra

vår gamla ärorika förenings färger till seger i tävlan med vårt lands främste.

Vidi.

Medeldistansserierna.

Medeldistansserierna som avslutades i början av juni har givit relativt goda resultat. Anmärkningsvärt är att våra båda "stjärnor" uppnått lika resultat trots olika tider i de särskilda lopp. Bland juniorerna har segern hemförts av Hamner och även om tiden ej är så synnerligen god så kan man dock hoppas att inom den närmaste framtiden få se den betydligt förbättrad.

Seniorer (1500+800).

1. G. Svedelius,
H. Eriksson 6.37.
2. N. Nilsson 6.43.
3. B. Hellner 6.49.5.

Juniorer (800+400).

1. S. Hamner 3.25.5.
2. H. Frostell 3.31.3.
3. L. Raspuin 3.32.8.
4. R. Isaksson 3.35.8.

De återstående vårtävlingarna.

6/6 200 m. sen.

1. C. E. Nylund 24.8.
2. V. Roos,
S. Huldt 25.1.
3. R. Sjöblom,
G. Svedelius 25.8.

200 m. jun.

1. E. Kjellberg 25.6.
2. G. Pihl 25.8.
3. R. Isaksson 26.
4. G. Karlsson och E. Bohm.

Kulstötning, sen.

1. S. Törnkvist 10.54.
2. V. Granbacka 10.45.
3. S. Huldt 9.41.

Kulstötning jun.

1. G. Karlsson 9.03.
2. G. Pihl 8.73.
3. E. Kjellberg 8.49.

Denna tävling står med deltagarrekord för vårtävlingarna med ej mindre än 33 startande.

12/6 Diskus b. h. sen.

1. V. Granbacka 28.41.
2. G. Svedelius 27.09.
3. E. Torbiörn 25.17.

Jun. b. h.

1. E. Barthel 20.80.
2. S. Hamner 19.07.
3. R. Isaksson 17.64.

5,000 m.

1. H. Eriksson 17.05.7.
2. N. Nilsson 17.07.4.
3. G. Svedelius 17.14.
4. K. Lindroth 18.12.

Vidi.

Ett nytt vandringspris

är säkrat i löpning 1 eng. mil. Vem den frikostige givaren är får tills vidare vara en hemlighet, men saken är klar. Första tävlingen skall äga rum nu på hösten och äro tävlingsbestämmelserna följande:

§ 1.

Priset är under namn av — — — uppsatt till tävling inom Djurgårdens Idrottsförening å en engelsk mil. (1,609 m.).

§ 2.

Tävling om vandringspriset skall hållas under höstsäsongen å dag som sektionstyrelsen äger att närmare bestämma.

§ 3.

I tävlingen äger varje Djurgårdare, som fullgjort sina skyldigheter mot föreningen rätt att deltaga.

§ 4.

Tävlingen skall från och med år 1922 hållas å föreningens idrottsplats vid Traneberg.

§ 5.

Priset skall för att varda ständig egendom erövrats trenne gånger oavsett ordningsföljden.

§ 6.

Innehavaren av vandringspriset är under året ansvarig för detsamma och äger han att tillse, att det i god tid före ordinarie prisutdelning ställes till styrelsens förfogande.

§ 7.

Varje innehavare av pokalen äger rätt att å densamma erhålla sitt namn ingravat å föreningens bekostnad.

Idrottsmärket.

Detta borde ägnas litet större uppmärksamhet av medlemmarna. Någon särdeles svårighet att ta ett märke torde inte förefinnas.

Och så ha vi ju en hel del kontrollanter och domare, så att saken lätt torde vara arrangerad.

Förresten borde det vara en träning så god som någon att hålla på med märkesproven.

Klubbmatcher

äro planerade både för detta och nästa år.

Sålunda har Västerås Sportklubb intresserat sig för vår inbjudan, men svarat att våsarna inte kunna ta emot våra pojkar förrän nästa år. Örebro's svar väntas villken dag som helst.

Våra skolungdomar erinras om att klubbmatchen Djurgården—Göta—Hellas—M. P., vars hållande ännu inte är be-

Tack!

För den storartade hedersgåva, med vilken jag överraskades på min 50-årsdag, tackar jag givarna av hela mitt hjärta.

Harald Eriksson.

FÖRENINGSPREKORDEN

i allmän idrott ha blivit föremål för vår kraftigt spirande allm. idrottssektions nyfikenhet. De publiceras därför ånyo. Redan är den emellertid något förändrad. G. Svedelius lär i år ha löpt engelska milen på 4.44 på en tävling och skulle stå som rekordinnehavare, men Ö. S. har ännu ej godkänt rekordet. Listan ser sålunda ut:

Löpningar:

100 meter. Einar Nilsson, 11 ²/₁₀ (15.10.11)
200 meter. Erik Lindholm, 23 ⁹/₁₀ (10.10.09).

400 meter. Erik Lindholm, 51 ⁸/₁₀ (5.9.09)

800 meter. E. Höglund, 2.03 ¹/₁₀ (10.7.16)

1000 meter. Intet rekord.

1500 meter. John Svanberg, 4.14 ⁸/₁₀ (20.9.08)

1 eng. mil. Sam Lindqvist, 4.47 ²/₁₀ (??.06)

2000 meter. Intet rekord.

3000 meter. John Svanberg, 8.54 (22.8.08)

3 eng. mil. " " 15.31 (??.08)

5000 meter. " " 15.28 ⁹/₁₀ (14.9.08)

10000 meter. " " 32.23 ²/₁₀ (23.8.08)

20000 meter. Intet resultat.

40.200 meter. R. Wählin, 2.40 ⁸/₁₀ (6.6.19)

1 timmes löpning. John Svanberg 18276 m. (14.9.08).

Häck 110 m. Eric Almlöf, 16 ⁷/₁₀ (1.6.13)

Häck 400 m. " " 69 ¹/₁₀ (4.10.14)

Hopp:

Höjd m. ansats. Einar Nilsson, 180 cm. (17.9.11).

Höjd ut. ansats. " " 144 cm. (??.09)

Längd m. ansats. Eric Almlöf, 669 cm. (24.8.13).

Längd ut. ansats. " " 313 cm. (24.8.13).

Tresteg. Eric Almlöf, 14.26 m. (24.8.13)

Staf. Åke Forsberg, 350 cm. (3.8.19)

Mellan hopp. Carl Silverstrand, 473 cm. (23.4.11).

Grenhopp. O. Nordström, 236 cm. (1.6.03)

Kast:

Diskus, båda h. Einar Nilsson 76.25 m. (15.9.13).

Diskus, bästa h. " " 42.00 m. (31.9.13).

Spjut, båda h. R. Skoglund, 88.06 m. (24.8.13).

Spjut, bästa h. R. Skoglund, 48.11 m. (24.8.13).

Kula, båda h. Einar Nilsson, 26.03 m. (31.8.13).

Kula, bästa h. " " 14.20 m. (23.9.13).

Slägga. Carl Jahnzon, 44.28 m. (15.8.15)

Vikt. " " 9.66 m. (13.8.16)

Mångkamp:

Fenkamp. Intet resultat.

Tiokamp. Eric Almlöf, 6.392.335 p. (10-11/10-14).

stämt med avseende på tiden. Här gäller det för ynglingarna att hålla sig i form, ty vi ha i år alla utsikter att avancera ett tag på prislistan. Mycket stora utsikter till och med om *alla* komma med. Och *alla* skola med, ty tävlingen är rolig. Och de tre andra klubbarna sympatiska.

Ett tiokampspris

skulle passa allm. idrottsavdelningen väldigt bra just nu. Det har dess sektionstyrelse alldeles rätt i. Ty vi ha det genska futtigt med vandringspris, summa tre med det nyförvärvade på engelska milen.

Därför skulle mecenater inte kunna placera en donation bättre än på tiokamp.

Hur är det med Sällskapet Gamla Djurgårdares intresse för denna sektion inom Djurgården. Kan inte Sällskapet tillhörande gamla allm. idrottsmän, som Jahnzon, Ekberg m. fl., få fram en liten insamling där. Försök. Men snart, ty tiokampen går i mitten av månaden.

Tranebergs löparbana

kunde kanske ha varit färdig i höst om inte en mängd underliga företeelser i vår så bistra tid, de där kallas strejk, blockad och lockout förekommit. Nu ser det litet betänkligare ut. Banan är mycket långt framskriden, men om nu arbetet fullständigt stoppar upp är det nog ingen annan råd, än att vi själva ta i och fortsätta så långt vi kunna!

Septembernumret

av denna numera något illa skötta tidning skall bli det första av den "nya ordningen". Redaktören, som är en stor syndare på medlemmarnas nåd, har numera lovat bot och bättring och till den ändan lovat att septembernumret skall vara klart den 25 sept. och oktobernumret den 15 oktober. Septembernumret är klart i planen och blir det dubbelnummer, som juli—augustinumret — inte blev. Bidrag, som önskas införda, måste vara redaktören tillhanda senast den 18 sept. Redaktören hoppas att det är många bidrag, "som önskas införda".

Och så har han ett behov att tacka medlemmarna för översendet med numren hitills, som visst inte varit dåliga, men — sena. Tack.

Redaktören.

Tack!

För vänlig hägkomst på min bröllopsdag ber jag att till mina många Djurgårdsvänner få framföra mitt varmaste tack.

Arthur Ingmansson.

SEKTIONSNYTT.

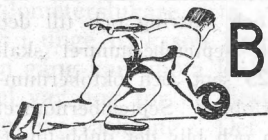
Brottning

Från den sektionen har inte hörts något vidare, om vad som planeras för säsongen.

Dock ha vi en hel del att tänka på. Distriktsmästerskapen t. ex. De måste uppskjutas i våras och skola nu hållas före oktober månads utgång, enl. Sthlms Idrottsförbunds bestämmelser. Och så äro vi så gott som tvungna att före årets utgång hålla våra internationella tävlingar. Om de fem vandringsprisen.

Ett par av sektionsmedlemmarna ha väl också en tanke på representation vid världsmästerskapen i Helsingfors fastän det väl bara är en fager dröm ännu.

Sammanlagt så stundar det stora saker för brottarna. Alldeles utan träning ha de dock inte varit det har nog Gottfrid Svensson styrt om ute på Traneberg, men inför den krävande säsongen fordras synnerligen energiska och friska tag. Ty det är dock Djurgården som bär upp brottningen i Stockholm och som därför har ett namn på spel.

Bowling

Den lilla, men naggande goda sektionen tänker visst under sin tredje säsong verkligen slå litet grand på stort. Eller hur skall man tolka följande meddelande, att alla sex banorna på Fenix skola disponeras den kväll, träning äger rum.

Sektionen har också meddelat att ett litet antal nya medlemmar kan vinna inträde från och med höstsäsongens början. Intresserade skola i så fall — och omedelbart — ringa Bång, Allm. Vasa 74 04.

Bowlarnas avslutning av föregående säsong väckte mycket stort uppseende. En del herrar, Svedberg, Jonsson, Lundberg togo sig nämligen före att plocka hem en del pris, rätt så ogenerat och rätt så fint. Detta ger en viss försmak åt vad som kan

komma att hända i vinter — att Djurgården blir en maktfaktor även inom denna idrottsgren. Och det hoppas vi och lyckönska sektionen till.

Boxning

Säsongen är här om ett ögonblick. Hur är det med formen. Hos alla de femtio ynglingarna, som gävo oss den oförgätliga mästerskapsmatchen å Auditorium i våras.

Jag har stött på en och annan av dem då och då. Och fått veta, att säsongen för Djurgårdens del skall bli fin. Boxarna ha nämligen lovat det. Och till den ändan tränat en hel del.

Hittills har detta i många fall skett genom övande av andra idrotter. Som fotboll. I andra fall har det skett litet mera "reglementsenligt". I varje fall är samlingen ute på Traneberg nu bliven ganska aktningsvärd och måndags-, onsdags- och fredagskvällarnas övningar redan givande — i form. Nere hos Weimark ha dessutom en del gått — och där lär träningen ha varit synnerligen omsorgsfull.

Den trupp, Djurgården i vinter kan ställa upp, behöver inte ligga förra säsongens efter. Alla onda rykten till trots, så lär ingen lämna oss, för att efter dessa båda genombrottsår låta annan förening få bära frukterna, utan alla de gamla, som ämna fortsätta, stanna kvar. Och de nya ynglingar, som vid våra mästerskapstävlingar i klass II fäste sådan uppmärksamhet vid sig, komma att ypperligt komplettera truppen.

Inför den nya säsongen önska vi vår sektionens medlemmar de största framgångar. Genom enighet, gott kamratskap och entusiasm för sporten skall vår trupp bli stor, genom medlemmarnas noggrannhet i träningen, omsorg om sitt fysiska välbefinnande och omtanke om stil och värdighet skall vår trupp bli fruktad och ärad.

Träningen kommer väl snart att överflyttas till Stadion. Föregående års erfarenheter därifrån har gjort att Ö. S. tagit under övervägande att byta lokal så att boxarna få sin, brottarna sin — och resten sin. Till dess hoppas vi att sänjan i gamla lokalen håller i sig!

Bandy

Vi togo oss en liten paus härutinnan i vintras. En paus för samling. En paus för orientering.

Vad skall bli av bandy denna vinter? Naturligtvis en hel del, och absolut mycket mer än förra året. Inte duger det, att vi stanna i växten. Herre gud, vi ha väl lika stora förutsättningar som alla andra klubbar att få fram goda lag.

Det gäller bara att ta i och ta i på rätta sättet. Om någon energisk man just nu framträder, så kan ett lag, som är spelstarkt och representativt och som kan bli farligt, sättas upp nästan genast. Men var är mannen. Det måste vara en, som kan samla pojkarna och få dem med sig.

Eller vad säger du, Arwe? Kan inte Djurgården få ett bra lag i vinter.

Och vilka juniorer ha vi inte. De skola samlas snart nu, ihopsvetsningen till ett "gång" skall vara gjord, innan säsongen börjar.

Skidor

Bara en liten påstötning.

Vet ni att vi ha Nordiska Spelen i vinter?

Vet ni att det skall bli en riktig vinter i år?

Vet ni att konkurrensen kommer att bli fruktansvärd?

Alltså måste det tränas. Ni kunna gott börja med promenaderna nu, pojkar, ju förr desto bättre. Allra helst de, som latat sig i sommar, och fetmat en smula och inte som andra deltagit i fotboll, allmän idrott eller simning.

F O T B O L L.

Det är på upphällningen med säsongen. I och med att vi kommit in i Mästerskapen äro vi mitt uppe i slutspurten.

1921 kommer, hur vårt deltagande i Mästerskapen än kommer att utfalla, alltid att stå som ett av våra nödår. Utestängda från Traneberg ha våra pojkar fått sköta sin träning på det mest provisoriska och improvisatoriska sätt och att resultaten ändock blivit så pass hyggliga måste bero på gott spelarematerial. Detta glädjande faktum är det som lyser i 1921 års misär och ger oss hopp om ett gott 1922. Vi ha gott om ungt och friskt folk, som det finnes mycket att göra utav, och det finns ingen anledning att avsluta säsongen i en pessimistisk stämning.

Lagens prestationer synas något litet här nedan.

A-laget

är det denna gång bra mycket trevligare att ta i betraktande än sist.

Ty laget har ryckt upp sig. Alldeles utmärkt. I spel och humör och skicklighet.

Sista slaget i olycksaliga Svenska serien blev t. ex. en vacker framgång. Aikå gick på huvudet för vårt energiskt och stundom väl spelande lag.

Och när matcherna i Svenska Mästerskapet, efter en välbehövlig vila för våra pojkar, började, åkte Sirius ut på egen plan med en fermité, vars grad inte kan utläsas av siffrorna 3—0. Den matchen lär ha bjudit på en hel del prima djurgårdsfotboll.

Sedan blev det en prima match mot M. T. K. — vi fingo genom skandalös nonchalans från vederbörande matcharrangör, inte den äran varken mot Rapid eller Wiener Amateure — som visserligen förlorades (4—1) men glädde alla djurgårdsvänner och betydligt stärkte oss i förhoppningarna på fortsatt framgång i Svenska Mästerskapet.

I stadsmatchen Stockholm—Wien, äro

**I pressläggnings-
ögonblicket när oss
den sorgliga under-
rättelsen, att Djur-
gården utslagits i
Svenska Fotbollsmäs-
terskapets andra om-
gång av gamla kum-
panen och motstån-
daren Örgryte med
2—0.**

**Sorgligt men sannt.
Laget skall här i
alla fall ha ett tack
för vad det gjort i
Mästerskapet och ett
lycka till i stället i
det lilla Mästerska-
pet som återstår, di-
striktet.**

fullt förlorad, mötte Sthlm med djurgårdarna Rudén, Henning, Nordenskjöld, Wicksell, Gustafsson, Oijermark, Karlstrand och Andersson. Och presterade ett spel, som fick kritiken med sig så gott som helt och hållet. Resultatet 2—1 kunde lika gärna ha varit stockholmskt som wienskt.

Serierna börja närma sig slutet och man kan ungefär bestämma lagens slutliga placering. Den gångna säsongen har varit god, isynnerhet som det varit både si och så med träningen, men materialet har varit gott och nästa år med dess större träningsmöjligheter kan man ha skäl att hoppas ännu bättre placering i de olika klasserna. D-laget har haft den sämsta säsongen och vunnit endast en match och blir därför tvugna att kvalificera sig, men vi hoppas, att det skall gå bra och att vi nästa år får litet mera stil på laget.

B-laget,

som i våras såg ut att bli mycket starkt, fick släppa till några stycken till A-laget, vilket avsevärt försvagade laget. I år har lagen i klass I varit mycket jämna och därtill symmerligen spelstarka, vilket resultatet både i svenska och distriktsmästerskapen bära vittne om och kan B-lagets placering ungefär i mitten anses god. Dock har laget utsikt att komma ett par pinnhål högre om de två återstående matcherna vinnas. Av 9 spelade matcher har laget vunnit 4, spelat 2 oavgjorda och förlorat 3, vilket gör 10 poäng.

Försvaret är starkt. Bergman i målet har gjort goda matcher och bör räknas i klass med Stockholms bättre. Backarna Sundberg och Lewin goda, men Lewin något för långsam i vändningarna, men bollsäker och har en ovanligt ren och kraftig spark. Hälvbackskedjan Peterson, Ekberg och Burman också utan större anmärkingar, möjligen har det kanske "trickrats" för mycket, Peterson undantagen. Forwardskedjan däremot har varit på gott och ont. Ute på plan har det mestadels gått bra, men framför mål har det syndats oherrans.

C-laget

skulle naturligtvis vinna klass II, därom fanns knappast något tvivel och det såg ut att gå bra, men så kom matchen mot Hässelby, då C-laget matchen igenom låg framför Hässelbys mål och sköt, men alltid var det ett ben i vägen och Hässelby vann på straffspark för en tämligen ofrivillig hands och därmed reducerades segerchanserna något. Men ännu kunde det gå, fast matchen mot Lidingö I. F.

Velocipeder
äro eleganta,
solida och
lättgående
HUSQVARNA
Generaldepöt
Stockholm

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

A. WEIMARKS INSTITUT

STORKYRKOBRINKEN 3
Allm. Tel. 11917

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.

blev drown. Det gällde att klå Hammarby C, men Hammarby ville också vinna klassen och behövde endast spela oavgjort. Hammarby vann och därtill rättvist och förvisade därmed vårt lag till tredje plats efter Aikå C, som i våras fick stryk av de våra. Förargligt. Karlberg började att stå i målet, men som det inte ville bli någon sprätt på kedjan, flyttades han upp som center och Wicander fick rycka in. Backarna Kalle Andersson och Bigge Karlsson har varit muren som sällan släppt någon igenom och har tillsammans med halvbackstrion Erik Gustafsson, Sven Andersson och Helge Hagberg utgjort ett utmärkt försvar. Forwards har spelat bra men i många matcher alldeles för nonchalant och utan humör. Brolin, Fagerberg, Karlberg, Folke Jonson och Gotte Pettersson har varit mest ordinarie, men Evert Lingson har ibland även uppträtt.

D-laget

däremot har inte gjort någon människa glad. Det har varit nederlag på nederlag, så när som på en enda gång, då laget lyckades rädda de 2 poängen. Härifrån har det lånats till övriga lag och två matcher ha inte spelats med samma uppställning, men även andra orsaker har bidragit till den dåliga placeringen. Så t. ex. blev ej mindre än 3 st. sönderspelade mot Lidingö Kamr. Men vi kommer igen nästa år.

E-laget.

Det verkliga fotbollspelarelaget skrev Mr. X en gång. Laget, huvudsakligen bestående av prima spelare, har också spelat fotboll. De ha vunnit alla sina matcher, så när som mot Aikå E, vilken slutade oavgjort och en målkvot på 61 gjorda och 4 förlorade mål, bevisar att laget varit rätt överlägset och att det finns några herrar som förstå sig på att göra mål.

Laget har en match kvar, vilken dock icke inverkar på slutresultatet och har ni tacksammt noterat den första seriesegern för året. Hoppas inte den sista. Den som har den största äran av denna seger är "Lill-Einar". Han har varit den ledande själen i laget. Dirigerat både försvar och anfall på ett överlägset sätt, men så har han också haft ett tacksamt material, som verkligen går att göra något av. Laget har sett ut så här:

Einar Svensson, Harry Jansson, Algot Palmgren, Georg Nilsson, Einar Olsson, Erik Rehnström, Nils Nordberg, Algot Haglund, Sture Nilsson, Oskar Palm, A. U. Nilsson.

Juniorlaget

har vunnit sina matcher hittills och kommer med i slutomgången. Vi skall återkomma när slutomgången har börjat.

Niwde.

HÖR PÅ HÄR, ETT SLAG....

Föreningens alla medlemmar förstå nog så väl, att föreningens ekonomi i år inte kan ha blivit bättre än förra året. Inom parentes sagt måste den uppfattningen att Djurgården har pengar på kistbotten, en gång för alla avlivas, ty våra pengar användas, gunås så visst, så pass väl att slantarna bara komma till Sundholm som till någon slags vändstation. Vi ha alltså inga besparingar.

Nog av: vi ha tidigare, guskelov, kunnat täcka våra stora utgifter med inkomsterna på A-lagets fotbollsmatcher och dansbanan. Och genom dessa inkomster fått både föreningens och Tranebergs konti att gå någorlunda ihop. I år är emellertid det, att fotbollsspelet för visso alltså är populärt, men kolossalt mycket billigare att beskåda — mindre inkomstbringande för föreningarna. Å en av våra största inkomstkällor ha vi alltså att räkna med mindre tillskott i år.

Inför detta, som för Ö. S. var klart redan i våras, har den största sparsamhet försökt iakttagas. Och det har gått någorlunda, men omläggningen av Traneberg har slukat stora pengar och nu är det rätt tomt i kassan igen.

Dock äro inte alla inkomstmöjligheter ännu utnyttjade.

Vi ha nämligen att räkna med t. ex. årsavgifterna. Och där äro vi nu. Medlemmarna slogo förra året i inbetalande av avgifter djurgårdsrekord. I år är ännu inte resultatet

tillnärmelsevis ditåt. Naturligtvis är det trångt med pengar för många, som under denna dystra tid förlorat sina anställningar. Men alldeles utan är väl ingen. Och alla som ha sina platser kvar *måste* betala sina avgifter.

Det blir en slant. Kan bli så pass stor t. o. m. att den klarar oss från ett minusbokslut.

Jag vädjar till medlemmarnas sinne för ordning och rätt: *skjut inte upp en sak, som är varje medlems skyldighet, oavvisliga skyldighet, utan betala in årsavgiften fortast möjligt.*

*

En annan sak.

Hur mycket har du bidragit med till Tranebergsfonden.

Inte med ett öre i allmänhet.

Efter offentliggörandet av den senaste förteckningen över bidragsgivare ha tillkommit flera, men *överraskande få*, i förhållande till medlemsantalet.

Om jag inte är fel underrättad, lyssa de flesta av det illustra sällskapets medlemmar med sin frånvaro från "Sundholms lista".

Handen på hjärtat, föreningsbroder: har du gjort allt, vad du kunnat för att hjälpa din gamla förening i svårigheterna nu, när de torna upp sig.

NEJ!

Ännu är det inte för sent. Att skicka in ett bidrag — de minsta som

de största äro välkomna — till "Tranebergsfonden". Sundholms adress är Östgötagatan 34. Numera. Och postanvisningsblanketter finns det på posten.

*

Ett par ord till i en ekonomisk fråga.

Är du medlem av Hjälpfonden?

Hur är det möjligt att Du inte är det, när Du vet att Du inte får ett öre i hjälp, om Du skadar Dig i föreningens tjänst? Hur är det möjligt, när Du ideligen ser exempel på, hur bra det skulle ha varit att vara med i Hjälpfonden.

Eriksson fick ett spjut i ett ben, Wallenström bröt båda piporna på sitt högra underben, Smedberg blev skadad i högra låret. Behövs det mera exempel på fall, *där medlem genom sin uraktlätenhet att inbetala denna futtiga en-krona gått miste om både femtio och kanske hundra kronor i hjälp till sjukhus och läkare.*

Nu stundar boxarnas, brottarnas, bandyspelarnas och skidlöparnas tid. Se till ni pojkar, att en-kronan kommer in till Sundholm eller Smedberg. Ty en olycka kan hända vem som helst.

Fråga Gustaf Karlsson och Gottfrid Svensson eller Henning om de inte anse sin inbetalade en-krona för väl placerade pengar.

Ala.

DJURGÅRDARE.

Gösta Flinck, vår duktige skidlöpare, en av de allra mest lovande, har gått upp som en simmare av rang! Hela sommaren har han ideligen fäst uppmärksamheten vid sig och tillhör nu Kappis' sprinterlag i slag 4×100. Vi tillönska honom fortsatta framgångar och hoppas att dessa även följa honom — och då även oss — i vinter.

*

Paul Poss har gått och gift sig. Vi gratulera å alla gamla idrottsvänners vägnar.

*

Gustaf Ekberg, vår nyförlovade (grattis) centerhalva i B-laget, hjälpte härom söndagen Hammarby (!) en bit framåt i svenska mästerskapet. Genom att delta i segern över Reymersholm.

*

Acke Lindgren har satt en förmögenhet på spel i Svenska mästerskapet. Han tror så blint på Djurgården som mästare att han gladeligen accepterar alla vad. Hittills lär över 250 kronor stå på spel. Vinner Djurgården lär laget skola få äta upp — Ackes vinst. Som enligt min lilla mening kunde ha tillfallit ett bättre ändamål, t. ex. Traneberg. Ty laget får nog sin middag ändå, om det vinner.

*

Erik Burman har avrest för Wien och andra okända öden. Vi sakna honom väldigt, och hoppas på ett inte alltför avlägset beläget återseende. Den genompraktiga pojken önskas av Hela Djurgården all möjlig glädje av sin resa.

*

Calle Wilhelmsson har ökat vår förut så anseliga förteckning över djurgårdiska svenska mästare med sitt namn. Tyvärr inte som representant för Djurgården — då det inträffade i en idrottsgren, som vi f. n. inte har möjligheter att göra oss i. I rodd nämligen. Calle satt i Stockholms Roddförenings svenska mästerskapsåtta.

*

Carl Nylund rodde emellertid i samma båt. Och blev också svensk mästare. Grattis båda två.

*

Leon Lagerlöf var med i det lag ur Stockholms Skarpskytteförening som crövrade Göteborgspokalen, den sven-

Thor Peterson

är död. För rätt länge sedan hade tidningarna att berätta om en seglingsolycka, som blev döden för en av våra mest intresserade och trogna. För de senare årens medlemmar var han förvisso obekant, men vi från 1910-talet minnas en käck, frisk, hurtig fotbollsspelare i Torre — eller "Ticken", som vi kallade honom — och äro djupt bedrövade över hans bortgång.

Det var underligt att han just skulle drunkna. Jag minns, hur han med dödsförakt gjorde sina hopp från "magistern" i gamla "Gjörkes" — för att sedan bogseras i land. Ty Torre kunde inte simma. Och skulle aldrig i sitt liv heller ha kunnat lära sig det; själv påstod han att det berodde på att han blivit opererad och karvad inom-bords.

Och så skulle han dö just genom drunkning!

Kära Torre. Vi äro djupt bedrövade.

ska skytterörelsens värdefullaste pris, för detta år. Djurgårdaren Lagerlöf är sedan många år känd som en av vårt lands skickligaste skyttar och har representerat vårt land vid ett stort antal internationella tävlingar, senast i Antwerpen 1920. De uppfyllda 52 åren ställa hans i år på tävlingen uppnådda 98 poäng (av 100) i en vacker belysning.

*

Nisse Schullström fick i år också del i denna Göteborgspokal, som deltagare i samma lag som Lagerlöf. Han nådde 95 poäng. Schullström är ung men har medhunnit åtskilligt på skytteidrottens område, och är mästare i fältskjutning inom Sthlms skytteförbund och i precisionsskjutning inom skytteförbundet Friskyttarna.

*

Inge Baumbach, en av våra lovande skidjuniorer, var årets ultimus bland simmagistrarna.

*

Harry Eriksson har nu åter kunnat kliva i spikskorna. Han har nämligen varit ur dem ett tag. Fick för

en tid sedan en spjutspets i ena vaden — på Östermalms farliga kastbana förståss — och var invalid länge. Men nu äro som sagt spikskorna på igen.

*

Nisse Nilsson är borta, troligtvis för året, bland våra allm. idrottsmän. Lagom till föreningsmästerskapen, vilket var oturen, då Nisses samvetsgranna träning i år gjort honom förtjänt av ett och annat. Han har fått blodförgiftning i ett ben.

*

Thure Lundberg är nu klar från sin Sabbatsbergsvistelse efter fotbollsmatchen emot Lidingö-kamraterna. Det gick fortare med läkningen, och bättre, än man vågat hoppas, och "Snöret" torde knappast komma att lida några framtida men av olyckan.

*

Gustav Wallenström, som skadade sig vid samma tillfälle och så pass att ena underbenets båda benpipor gingo av, är däremot inte bra än. Sab. har han fått lämna, efter en lång vistelse, men ännu dröjer det ett tag innan han blir bra. Vi hoppas på hans snara och fullständiga tillfrisknande.

*

Melcher Johansson, som alltid haft en viss resoro i kroppen och egentligen aldrig trifts riktigt bra hemma i det trånga Stockholm, har åter givit sig i väg utomlands. Han vistas f. n. i England, och torde inte vara att återvänta med det snaraste.

*

Tage Bergman producerar sig också som fotbollsspelare. Som center i Olympia C lär han, enligt vederhäftiga källor, skära nästan lika stora lagrar som boxare i Djurgården. On: det är sanning måtte han vara en särdeles fotbollsspelare. Ty särdeles är han ju som boxare.

*

Oskar Kjällander, nyligen som genom ett under men mycket tack vare självsärvar — boxningens bästa resultat! — undgången döden i form av 6,000 volts elektrisk ström genom kroppen, idkar också, lovande, fotboll. Producerar sig också som center. I Bollklubben Rex, vilken tycks vinna sin klass — liksom Tages Olympia C sin. Är det manne dessa djurgårdscentrars förtjänst. I så fall: heders, pojkar.

En djurgårdare på C-D-matchen.

Valhalla N. J. 10th. 1921.

Mr. Eric Ahlström,

D. I. F., Stockholm, Sweden

Mer än en vecka har förlutit sedan den stora världshändelsen. Dempsey—Carpentier-matchen gick av stapeln inför 92,000 människor, Tex Rickards Arena Jersey City den 2 juli. Utgången blev ju för många en besvikelse, men trots allt Carpentier gjorde en utmärkt match mot den större och starkare Jack. — Ni ha naturligtvis alla detaljerna i Sverige nu, men jag vill här nedskriiva matchen round tor round.

Round 1. Carpentier öppnade matchen med en rak vänster. De clinchade. Carpentier går upp mot Dempsey landande en solid vänster i världsmästarens bröst. Clinch följde. Carpentier landade en lätt höger krok. Dempsey föll i clinch. Carpentier landade en höger till Dempseys käke. Dempsey svarade med en vänster i Carpentiers mage. Dempsey skar Carpentiers kind med en vänster. Han också slog Carpentiers näsa i blod. De växlade slag till kroppen. Carpentier missade en rak vänster, föll men var uppe samma sekund, Dempsey jagade Carpentier runt ringen. Carpentier landade en vänster till Dempseys käke och en "uppercut" just som rounden var över.

Round 2. Dempsey jagade Carpentier runt ringen. Carpentier plantera en solid rak höger på Dempseys käke. Dempsey svarade med 3 högerstötter i Carpentiers mage. Carpentiers fenomenala höger fångade Dempseys käke på mindre än en sekund. Dempsey vacklade baklänges. Carpentier sände in ett par "uppercuts".

Dempsey föll i clinch. Dempsey landa 2 höger. Carpentiers ansikte var blödande, när Dempsey landade en vänster sving. Carpentiers round.

Round 3. Dempsey landade en rak höger på Carpentiers käke. Carpentier sände in en lätt höger, och de växlade slag. Carpentier skakade Dempsey med en höger uppercut. Dempsey bombarderade Carpentiers bröst och huvud. Dempsey landade en "rabbit-punch", Carpentier clinchade när Dempsey sände in en vänsterkrok. Carpentier missade en rak höger och Dempsey sände in två mördande stötter i Carpentiers mage. Dempsey landade en höger i Carpentiers mun. Carpentier dansade runt i ringen en stund. Han missade en höger och ögonblicket därpå en vänster. De clinchade, men domaren Harry Erile bröt. Dempsey hade Carpentier groggy vid slutet av rounden.

Rond 4. Dempsey attackerade Carpentier svårt med stötter i bröstet och till käken. En rak höger till käken sände Carpentier till golvet och han tog en räkning till nio. Carpentier gick upp med svårighet. Dempsey stod färdig och flog genast på fransmannen och "knocked him out" med en vänster till hjärtat och en höger landade på Carpentiers käke, efter 1 minut 16 sek., i 4:de rounden. Glädjen över Dempseys seger blev hos mängden stor, men flertalet hade nog hellre sett Carpentier vinna. Dempsey är inte vidare populär här. Han är känd att vara ett äkta råskinn, och många historier gå om honom, han har klarat sig undan mönstringen till kriget o. s. v.

Carpentier reser nu hem, men återkommer i oktober för att slåss mot endera

Tom Gibbons eller Harry Greb. Det blir Tex Rickards sak att sköta om.

Jim Corbett, förr tungviktschampion av U. S. A., sade efter matchen: "Den starkaste mannen men ej den bästa vann", och kanske han hade rätt. Philadelphia Jack O'Brian, en annan berömd boxare, sade, att det var en förbrytelse att sända den lilla fransmannen mot Dempsey. Men om Carpentier i andra rounden fått in ett par höger mer när han hade Dempsey "groggy" kanske att resultatet blivit annorlunda. Carpentier sade efter matchen: "I tio år har jag strävat för världstiteln. Jag upptäckte", säger Carpentier "i första rounden, att det ej var svårt för mig att få in slag på Dempsey, och jag gick ut i den andra för att vinna." Och ett faktum är, att han var nära. "När jag tre gånger landade med min höger, och Dempsey inte föll, det var som att slå mot ett hus, förstod jag att jag ej kunde vinna, det var bara en tidsfråga hur länge jag skulle stå ut."

Carpentier träffade Dempsey så hårt med sin världsberömda höger, att han bröt tummen och vrickade vristen på sin högra hand.

Dempsey sade: "Jag är ledsen att ha slagit ut en så god boxare".

15 min. efter matchen var över voro tidningarna ute i New York om densamma.

Well, det är allt vad jag har att säga den här gången, så jag slutar med de hjärtligaste hälsningar till Er och D. I. F.

Vänligen

Nils Ringvall.

A. F. Forsberg, för många, många år sedan en klart lysande stjärna bland våra — och Sveriges — allm. idrottsmän har, nu över 45-årig, varit över i Kristiania och deltagit i internationella tävlingar. Och fört Djurgårdens runer med den äran. I sin klass erövrade han 3:dje pris i höjdhopp (1.46), 1:sta pris i längd. (4.18), 1:sta pris i diskus (28.85; jämför resultatet å sid. 50!?) och 1:sta pris i spjut (37,64). Heder åt sådana gamlingar. Hela unga Djurgården gratulerar!

*

Kalle Sundholm ingår om någon tid i det heliga äkta ståndet. Det har lyst. Och Kalle har fått våning. I och med detta har man för framtiden stora möjligheter att få svar på telefon, när man ringer till Kalle. Det har förut inte hänt på 10 år. Vi hoppas emellertid att detta inte är den enda fördelen med Kalles giftermål. I förvisning därom och för

att Kalle är den stora hedersprick han är — överräckes härmed ett litet gratulationsblomster från Hela Djurgården.

*

Ernst Karlberg, den uppmärksammade debutanten i A-laget, är en friskus, det ha vi alla redan sett. Här emellertid ett nytt bidrag till det djurgårdskaraktäristiska hos honom, käckheten. Vid en reservlagsresa till Fagersta förlorade han, 3 ½ mil från F., vid en järnvägsstation hatten, ithub att den blåste av och iväg, just som stinsen blåste av tåget. Karlberg ville inte inträda i F. utan sin prydliga huvudbonad och sprang av tåget, som gick innan hatten var räddad. Karlberg inträffade i rätt tid till matchen per stinsens cykel. Efter att som i raseri ha åkt de dryga 3 ½ milen. Det är käckt. Heders.

*

N. A. Hedjerson blev Stockholms Läns mästerskytt för 1921 den 21 augusti. Bland 126 guldskyttar placerade han sig nämligen främst. Som Hedjer 1915 som mästare förvärvat förbundets seriemedalj i guld tillerkändes han nu årsmärke att anbringas vid medaljen.

*

O. Pantzar, också en djurgårdsskytt, blev tvåa i samma tävling. Med samma poäng som Hedjer.

*

Calle Runn har skickat alla sina gamla djurgårdsvänner en hälsning från Syd-Amerika. Särskilt hejar han, som vanligt på hösten, på A-laget för mästerskapen i fotboll.

*

Karl Sandström är en annan djurgårdare, som på sistone blivit distriktsmästare i fotboll uppe i Söderhamn. Som back. Vilket senare var det överraskande. Ty vi ha av Sandström bara erfarenhet av en lovande v. y.